

In de ruime nis... staat de overlevensgrote bronsfiguur van Van Oldenbarnevelt, omringd door twee zittende geniën die zijn hoofd-deugden als Staatsman verzinnelijken... De gedenktafel in de borstwering van den erker licht dit historisch gedeelte nader toe.

Op dezen historischen onderbouw staat het heden, nl. de erker van den eersten Magistraat der Gemeente, den Burgemeester... Verziende adelaars bekronen de beide hoekpijlers.

De zittende figuur der GERECHTIGHEID, door gulden nimbus omstraald en hooghoudende de WET (LEX), vormt de opperste bekroning van het geheel."

Een enkele opmerking.

Allereerst de geniën. Bij twee zittende geniën naast het beeld is waarschijnlijk gedacht aan het Van 't Hoff-monument aan de 's-Gravendijkwal, en de opdracht aan Charles van Wijk, van wie dit monument is, hing dus al wel in de lucht, al kwam ze eerst na het verschijnen van de Memorie van Toelichting, op 18 april 1916, af. (Comm. voor den Raadhuisbouw, inkomend no. 89/97 R.). De sub-commissie heeft echter (aant. bij Memorie pag. 6) de beeldhouwer vrij willen laten. En ze zijn er niet gekomen, terecht en gelukkig! Welke hoofddeugden weergegeven zouden worden, was ook al te zeer in het duister gelaten. Daar de genii op de gedenktafel in de borstwering van de erker, eerst om de naam van Van Oldenbarnevelt, nu om SERA PARSIMONIA, reeds op de maquette voorkomen, en dus de geniën van de Memorie niet vervangen, kan mijn interpretatie blijven gehandhaafd.

En dan de samenhang tussen beeld en burgemeester! De uitval van de heren Bierenbrood en Feenstra wordt er te duidelijker door. En de verschuiving, die ik in de motivering constateerde, nl. die van mr. Muller: de pensionaris van Rotterdam en de landsadvocaat, naar die van mr. Zimmerman: niet de stadsregent, maar de staatsman, wordt nu temeer typerend voor 's burgemeesters aspiraties. Ik vind er mijn hypothese van een zekere identificatie door bevestigd. In zijn brief zegt professor Evers dat hij, door de voorwaarden van de besloten prijsvraag gebonden het geschenk van mr. Muller voor het Raadhuis te plaatsen, het beeld, om het bezwaar van de plaatsing van een standbeeld in een drukkere verkeersweg te ontgaan, in de nis had gesteld. Welk denkbeeld hem „temeer aantrok, omdat op de hoofdverdieping van dat